

Душа мого існування

Григорій Хорошко

Ти душа мого існування.
Мить без тебе — це вже катування.
Ти забрала думки мої.
Ти мрії про мир, у доби війни.

І хто ж запитає з чого все починалось?
Головне, що зі мною ти на віки зосталась.
Без думок про все те, що давно вже минуло.
Що душа вже на віки безтурботно забула.

Без пекельної пристрасті й миті брехні.
Об'єднали з тобою почуття ми свої.
Бо у чесності ми із тобою зійшлись.
Та у світ цей чарівний, у мить, подались.

Ми з тобою два голуби в небі свободи.
Я — є пілігрим, а ти — земне втілення єдиної вроди.